

LBRIS

We know
books

Genna Maria Eliane

GLOBUL AMINTIRILOR

O viață de medic

LETRAS
Promovăm autorii români

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României**GENNA MARIA ELIANE****Globul amintirilor: O viață de medic / Genna Maria**

Eliane –Snagov: Letras, 2022

ISBN 978-606-071-954-0

821.135.1

ISBN eBook ePUB: 978-606-071-955-7

Întreaga responsabilitate pentru conținutul acestei cărți
aparține autorului. Copyright 2022, Genna Maria Eliane.
Această carte este protejată de legea dreptului de autor.

Carte distribuită de www.piatadecarte.net, email:office@piatadecarte.com.ro

Comenzi la tel. 021 367 5228 // 0787 708 844

Pentru solicitări de publicare vă puteți adresa editurii, pe

mail: edituraletras@piatadecarte.com.roEditura Letras / www.lettras.rocontact@lettras.ro**Cuprins**

Prefață.....	5
Capitolul 1 — AMINTIREA.....	9
Capitolul 2 — VENIREA	11
Capitolul 3 — ASISTENTA ȘEFĂ	12
Capitolul 4 — GARDA.....	14
Capitolul 5 — ALTERCAȚIA.....	16
Capitolul 6 — PACIENTUL.....	18
Capitolul 7 — CARA.....	20
Capitolul 8 — VIZITA.....	21
Capitolul 9 — HOTĂRÂREA	24
Capitolul 10 — GÂNDURI.....	26
Capitolul 11 — DOCTOR MIRONOVICI.....	28
Capitolul 12 — TRECUT	31
Capitolul 13 — DOCTOR STAPINEVICI.....	36
Capitolul 14 — ANACONDA	41
Capitolul 15 — ȘEDINȚA.....	47
Capitolul 16 — DOCTOR ANNA MILITARU	50
Capitolul 17 — SURPRIZE NEGATIVE.....	53
Capitolul 18 — CONVERSAȚIE	56
Capitolul 19 — FESTIVITATEA	59
Capitolul 20 — SANEPID	62

Capitolul 21 — PROPUNERI	66
Capitolul 22 — REVENIRE	69
Capitolul 23 — DOCTOR BOIANGIU	70
Capitolul 24 — TANTI MILIȚA	71
Capitolul 25 — VESTEĂ NOUĂ	74
Capitolul 26 — PREGĂȚIRI	77
Capitolul 27 — NOUL MANAGER	80
Capitolul 28 — MANAGERUL ȘI RENATA	82
Capitolul 29 — DORINA	85
Capitolul 30 — BIANCA ȘI ROBERT	89
Capitolul 31 — ȘMENURILE!	92
Capitolul 32 — SALT PESTE TIMP	97
Capitolul 33 — JURNALUL ANNEI MILITARU	100
EPILOG	105

Prefață

de Elena Netcu

Este cunoscut faptul că în perioada postdecembristă, mulți scriitori au scos la iveală literatura de sertar care ascundea realități dureroase din perioada comunistă: persecuții de tot felul, experiențe personale la limita suportabilității și alte subiecte considerate “tabu”. Toate au văzut lumina tiparului, într-un șuvoi greu de oprit, întrucât autorii acestor cărți se bucurau de libertatea de exprimare, oferind publicului larg “tarele” societății comuniste.

În prezent, încă mai apar astfel de evocări de mică sau mare întindere. Amintim romanul lui Ioan Groșan, **Un om din est**, privit de noi ca o carte de referință, care evocă modul cum funcționa sistemul de învățământ, după cum, cartea **Globul amintirilor** pe care o punem acum în discuție, scrisă de autoarea Genna Maria Eliane, se referă la deficiențele sistemului sanitar în aceeași perioadă comunistă.

Cartea **Globul amintirilor** pare a fi, de fapt, un comentariu pe marginea unui Jurnal, scris de doctorița Ana Militaru, o prietenă a personajului narator și martor, doctorița Maria Câmpineanu. Deși implicată în acțiune ca personaj, doctorița relatează și comentează întâmplările din acea perioadă când a funcționat ca medic la un spital de radiologie, tratând și investigând bolile de plămâni în stare avansată.

model de viață socială defectuos, urmărindu-și la rândul lui, interesele personale.

Mesajul cărții este bine definit:” menținerea și încurajare furturilor, sustragerea materialelor medicale și a bunurilor de consum”.

Cu siguranță că și această scriere, construită după o tehnică minimalistă, va stârni interesul pentru un public-țintă, alături de altele de acest gen, prin care se evocă vremurile “de tristă amintire”.

Capitolul 1 — AMINTIREA

Am plecat într-o joi. Nu știu. Așa am simțit. M-am dus acolo. Îmi era dor să revăd locul.

Totul este căzut.

Șandrama, șerpărie, șobolani.

Nu mai este decât spațiul larg al curții care odinioară fusese atât de bine îngrijit.

Mi-am adus aminte de câinii vagabonzi și de pisicile umblărețe, iubite atât de personal, cât și de pacienți. Totul părea un basm din trecut, în parte feeric, în parte malefic. M-am ridicat de pe băncuța din fața pavilionului de radiologie. Era ascunsă acolo. Stătea încă de gardă printre frunzele căzute, vorbind în șoaptă cu ele despre întâmplări demult apuse.

Lângă mine s-a urcat o pisică vagaboandă torcând alene, însoțită de adierea vântului care mângâia frunzele veștede. Mi-am luat sticluța de cafea și m-am lăsat purtată în voia gândurilor care îmi fluturau precum foșnetul frunzelor așternute pe jos.

Nu știu de ce era prezentă mereu ziua de joi!!!

Îmi amintesc când m-am dus să fac cunoștință cu noul meu loc de muncă.

Părea un conac din secolul trecut; mai lipseau caii, trăsurile și râsetele doamnelor elegante pregătite pentru

bal; realitatea că ești în secolul douăzeci era prezența clară a costumelor specifice cadrelor medicale.

Capitolul 2 — VENIREA

Brusc am fost scoasă din visare de către glasul cristalin, vesel al unei brunete — înaltă, frumoasă cu un păr negru cârlionțat și o față surâzătoare :

—Doamnă doctor! Ce faceți? Vă așteptam!

Și imediat la ferestre au apărut niște capete cu priviri curioase și scrutătoare.

—Eu sunt Mina! Haideți să vă conduc la asistenta șefă.

Parcă eram în alt ținut, în altă țară, în alt veac!

Un vis care nu voia încă să mă lase să cobor pe pământ!

M-a trezit o voce primitoare, dar în același timp rece și calculată.

—Eu sunt asistenta-șefă. Doamna directoare ne-a povestit numai de bine despre dumneavoastră. De abia vă așteptam!

M-am uitat lung. Persoana care stătea în fața mea era într-adevăr asistenta-șefă.

A intrat un bărbat — fochist, tâmplar, nu știu ce era, dar fața i s-a schimbat brusc.

Nu mai era persoana amabilă de mai înainte, ci devenise șef — un om cu o atitudine rece, tăioasă și o privire foarte vicleană.

A răspuns pe un ton scurt și bărbatul a plecat ca din pușcă.

Imediat mi-am dat seama că am de-a face cu o fire puternic cameleonică.

Mă urmărea scrutător, dar în același timp voia să pară o femeie amabilă.

—Doamnă doctor! O să-l chem pe Fănel să vă conducă în cabinetul dvs. Să vă relaxați puțin. Bănuiesc că sunteți obosită.

—Da, am răspuns pe un ton sec, automat, de parcă aș fi fost un robot.

De fapt, nu doream decât să mă retrag undeva să mă trezesc din buimăceală.

În spatele meu se auzi o voce caldă:

—Haideți, doamnă doctor, în cabinetul dumneavoastră. Și am intrat în camera de gardă.

Probabil că aveam o față mirată, căci vocea respectivă a continuat blând:

—Astăzi sunteți și de gardă!

Capitolul 4 — GARDA

M-am așezat pe pat și în clipa aceea s-a rupt filmul; am adormit rapid încercând să depăn tot ce am văzut.

M-am trezit pe la ora 18... Era liniște. Nu se auzea nimic. M-am ridicat puțin speriată și am mers spre ușă.

De undeva de pe coridor se distingeau niște voci. M-am dus glonț drept către cabinetul medical.

M-au întâmpinat două priviri curioase, pe una am recunoscut-o. Era bruneta din curte; cealaltă era o femeie înaltă, bine făcută cu niște ochi deschiși la culoare, sfredelitori.

—Eu sunt Geo; mă cheamă Gheorghîța dar fetele îmi spun scurt Geo.

Am zâmbit protocolar.

—Îmi pare bine. Eu sunt doctor Maria Câmpineanu.

—Beți o cafea?

—Da, numai că eu beau ness.

—Ooh, ce bine! a zis bruneta. Și noi la fel.

Încet, încet, atmosfera a început să se destindă. Mina râdea zgomotos, Geo mă fixa încontinuu, iar eu murmuram în sinea mea:

—Doamne, ce fel de garda mai e și asta?! Nu tu Salvare, nu tu pacient! Unde mă aflu?

A doua zi am rămas tot în camera de gardă care devenise ulterior și cabinetul meu.

Era ca și un dormitor, cameră de zi, cabinet medical tot ce vrei — un birou foarte frumos, vechi, un recamier, o măsuță mică de toaletă pe care stătea o floare.

Vis-à-vis erau toaleta și dușul cadrelor medicale, altfel spus te simțai și doctor și locatar. Practic mă îndrăgostisem de acest cabinet oficial, dar în același timp și intim.

Vocea asistentei-șefă m-a trezit din reverie.

—Gata!! V-ați obișnuit? Vă place la noi?

—Da, am răspuns eu în doi peri. În fața acestei femei mă simțeam ca la rechizitoriu.

Avea ceva, nu știu ce, dar știam că o să descopăr.

—Cine vine azi de gardă? Am întrebat eu.

—Ooh, vine domnul doctor Sabie, de la dispensar. Este un tip foarte deștept și bine pregătit.

—Îl cunoașteți?

—Da, îl știu.

—Face gărzi aici? Pentru că el a făcut toată viața ambulatoriu.

A întors rapid privirea către mine, măsurându-mă atent și a continuat:

—Da, este un doctor bun; apoi a intrat la ea în cabinet trântindu-mi ușa în nas.

Am rămas ușor mirată, dar în același timp din ce în ce mai conștientă de atitudinea „falsă și neprietenoasă” a acestei persoane.

Atitudinea disprețuitoare, arogantă pleda pentru un om “cu spate”, pentru un șef “greu” care ar putea intimida chiar și un “superior”.

Deveneam mai curioasă pe zi ce trece! Ce se întâmplă aici? Întrebarea începuse să devină obsesivă! Și timpul.

Nu a catadixit să-mi răspundă!